

SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA

KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI

GSK-KPA-A-080/12

Priština,
19. februar 2013. godine

U postupku:

M. D.

Žalilac

Protiv

V. D. M.

Podnositelj zahteve/Tuženik

Žalbeno veće Vrhovnog suda Kosova, u sastavu Anne Kerber, predsedavajući sudija, Elka Filcheva-Ermenkova i Sylejman Nuredini, sudije, u žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/112/2011 (spisi predmeta upisani u KAI pod brojevima KPA56636, KPA56644 i KPA56647), od dana 22. juna 2011. godine, nakon zasedanja održanog dana 19. februara 2013. godine, donosi sledeće

PRESUDA

- 1- Predmeti GSK-KPA-A-80/12 do GSK-KPA-A-82/12 su spojeni jedinstvenom predmetu upisanom pod brojem GSK-KPA-A-80/12.

- 2- Odbija se kao neosnovana žalba uložena od strane M. D. na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/112/2011 (spisi predmeta upisani u KAI pod brojevima KPA56636, KPA56644 i KPA56647), od dana 22. juna 2011. godine.
- 3- Potvrđuje se odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/112/2011 (spisi predmeta upisani u KAI pod brojevima KPA56636, KPA56644 i KPA56647), od dana 22. juna 2011. godine.
- 4- Žalilac treba platiti troškove postupka u iznosu od 80 € (osamdeset evra), te isti trebaju biti plaćeni Kosovskom budžetu u roku od 15 (petnaest) dana od dana uručenja presude inače će doći do prisilnog izvršenja.

Proceduralni i činjenični istorijat:

Dana 28. januara 2008. godine, V. M. je podneo tri imovinska zahteva u Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI), kojima je potraživao ponovni posed imovine koja se nalazi u Žegri, katastarska zona Opštine Gnjilane, na mestu zvanom "Suka", katastarske parcele br. 121, 999 na mestu zvanom "Jaruga golema njiva" i parcela br. 2054 na mestu zvanom "Vrbnica". On navodi da je njegov otac D. bio vlasnik imovina, ali je podnositelj zahteva trebao otići zbog oružanog sukoba u 1998/1999. godini. Kako bi podržao njegov zahtev, isti je, među ostalog, predstavio KAI sledeća dokumenta:

- Posedovni list br. 115 od dana 23. avgusta 2002. godine, izdat od strane Republičke kancelarije za geodeziju u Srbiji u ime M. D., u vezi tri parcele –121, 999 i 2054,
- Lična karta V. M. od dana 20. septembra 2005. godine;
- Izvod iz matične knjige rođenih izdat od strane Opštine u Vranju, Republici Srbiji, dana 23. januara 2008. godine, koji potvrđuje da je podnositelj zahteva sin D. M., nosioca imovinskog prava imovine u zahtevu;
- Izvod iz matične knjige umrlih izdat od strane Opštine u Vranju, u Republici Srbiji, dana 23. januara 2008, koji potvrđuje da je D. M. preminuo u selu Žegra, Opština Gnjilane, dana 04. novembra 1988. godine, i
- Certifikat o pravima nad nepokretnom imovinom UL-70403026-00115, od dana 07. septembra 2008. godine, izdat od strane Katastarske uprave u Gnjilanu, koji potvrđuje da je nepokretna imovina u zahtevu upisana na ime M. D. i odnosi se na sledeće katastarske parcele:

Broj žalbe i spisa predmeta KAI	Podaci povodom imovine u zahtevu
GSK-KPA-A-80/12 (KPA56636)	Parcela br. 121, na mestu zvanom "Suka", njiva III klase, u površini od 0. 30. 84 ha
GSK-KPA-A-81/12 (KPA56644)	Parcela br. 999, na mestu zvanom "Jaruga golema njiva", njiva II klase, u površini od 0. 41. 19 ha
GSK-KPA-A-82/12 (KP056647)	Parcela br. 2054, na mestu zvanom "", Vrbnica", njiva III klase, u površini od 0.15.69 ha

Izvršni sekretarijat KAI je pozitivno verifikovao ova dokumenta.

KAI je obavestila potencijalne zainteresovane strane povodom postojećih zahteva postavljanjem znaka na parcelama koje su predmeti u sva tri zahteva: katastarskim parcelama 999 i 2054 dana 22. maja 2008. godine i na katastarskoj parcelli 121 dana 19. maja 2008. godine.

U odluci KPCC/D/A/29/2008, od dana 19. decembra 2008. godine, KIZK je našla da su zahtevi osnovani te time priznala svojinsko pravo podnosioca zahteva nad poljoprivrednim imovinama u zahtevu, i odlučila da vrati ove nepokretne imovine u ponovni posed podnosioca zahteva pod pretnjom prisilnog izvršenja. Komisija je odlučila da dostavljena dokumenta legitimišu podnosioca zahteva kao zakonskog vlasnika.

U nalogu KPCC/RES/12/2010, od dana 24. januara 2010. godine, ista je poništila odluku KPCC/D/A/29 od dana 19. decembra 2008. godine povodom zahteva upisanih u KAI pod brojevima KPA56636, KPA56644 i KPA56647, sa obrazloženjem da je potrebno osigurati tačno obaveštenje parcella i omogućiti bilo kojem licu koje ima pravni interes da podnese odgovor za imovine u predmetu u smislu člana 10. 1 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br .03/L-079.

Izvršni sekretarijat KAI nije obavio ponovno obaveštenje nepokretnih imovina koje su predmet zahteva postavljanjem određenog fizičkog znaka ako obično, već je obavestio iste putem objavljuvanja u Glasniku br. 6 dana 30. jula 2010. godine, raspodelom istog u selu Žegra, Katastarskoj upravi, Skupštini opštine, Opštinskom sudu u Gnjilanu. Dalje, ove nepokretne imovne koje su predmet imovinskog zahteva su

obaveštene putem objavljivanja u Listu za obaveštenje KAI, koji je raspodeljen odgovarajućim organima vlade.

Dalje, KAI je našla da imovine u zahtevu nisu zauzete, korišćene i obrađivane te i da nije bilo stranaka da ospore valjanost zahteva u vremenskom roku od 30 dana ili više tokom postupka kao što je predviđeno članom 10 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079

Odlukom KPCC/D/A/112/2011, od dana 22. juna 2011. godine, KIZK je potvrdila da su zahtevi osnovani priznavanjem svojine podnosioca zahteva nad poljoprivrednim imovinama u zahtevu, i odlučila da vrati ove nepokretne imovine podnosioca zahteva u ponovni posed pod pretnjom prisilnog izvršenja. Komisija je ocenila da su dokumenta legitimisala podnosioca zahteva kao pravog vlasnika.

Odluka je uručena podnosiocu zahteva dana 11. novembra 2011. godine te je dana 12. septembra 2012. godine podneo odgovor na žalbu; dok je M. D. podneo žalbu dana 14. juna 2012. godine. Nema dokaza da je odluka uručena žaliocu. Žalilac je napao odluku na koju je uložena žalba na osnovu pogrešnog i nepotpunog ustanovljavanja činjeničnog stanja, i bitne povrede proceduralnog i materijalnog zakona. On je dostavio kao dokaz tapiju iz 1874. godine, donetu iz turske. U odgovoru na žalbu, podnositelj zahteva navodi da žalilac nije učestvovao u određenom vremenskom roku od 30 dana nakon obaveštenja o podnetom zahtevu od strane KAI, u smislu člana 10. 2 UNMIK Uredbe 2006/50; te prema tome, on predlaže da na osnovu člana 13. 3 UNMIK Uredbe 2006/50, Vrhovni sud odbaci žalbu kao nedozvoljenu. Tapija iz 1874. godine, kao jedini dokaz, ne dokazuje ništa u pogledu relevantnih činjenica povodom svojina u imovinskom zahtevu; te prema tome na osnovu pravne osnove, on predlaže da se žalba odbije.

Vrhovni sud je spojio predmete.

Pravno obrazloženje:

Spajanje zahteva:

Vrhovni sud je spojio zahteve.

Član 13. 4 UNMIK Uredbe 2006/50, zamenjene Zakonom br. 03/L-079 o Rešavanju zahteva koji se odnose na privatnu imovinu, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu predviđa da Vrhovni sud može da odluci o spajanju žalbi kada je takvo spajanje izvršila Komisija u skladu sa članom 11. 3 (a) ove Uredbe. Ovaj član omogućava Komisiji da uzme u obzir spajanje zahteva kako bi razmotrila i donela odluke kada su u pitanju ista pravna i dokazna pitanja.

Odredbe Zakona o parničnom postupku su u primeni u postupcima pred Žalbenim većem Vrhovnog suda Kosova na osnovu člana 12. 2 UNMIK Uredbe 2006/50, zamenjene Zakonom br. 03/L-079, i člana 408.1 u vezi sa članom 193 Zakona br. 03/L006 o Parničnom postupku, koji predviđa mogućnost spajanja svih zahteva putem sudskog rešenja kako bi to spajanje doprinelo efikasnost predmeta.

Dalje, Vrhovni sud nalazi da su činjenice, pravni osnov i dostavljeni dokazi u potpunosti isti u sva 3 (tri) predmeta. Jedino parcele koje su pitanje imovinskog prava, koje se potražuju u svakom predmetu, su različite. Žalbe su zasnovane na izuzetno istoj izjavi i na istoj dokumentaciji. Pošto su svi elementi u predmetima isti sem parcela, bilo bi efikasnije da se žalbe spoje i ispitaju u jedinstvenoj presudi.

Žalbe upisane pod brojevima GSK-KPA-A-80/12, GSK-KPA-A- 81/12 i GSK-KPA-A- 82/12 spajaju se jedinstvenom predmetu upisanom pod brojem GSK-KPA-A-80/12.

Povodom prihvatljivost žalbe

Na osnovu ustanavljanja činjenica, žalba je prihvatljiva. Nalogom KPCC/RES/12/2010 od dana 24. januara 2010. godine, odluka KPCC/D/A/29, od dana 19. decembra 2008. godine, povodom spisa predmeta upisanih u KAI pod brojevima KPA56636, KPA56644 i KPA56647 je poništena, te je Izvršni sekretarijat bio obavezan da obavi fizičko i tačno ponovno obaveštenje imovine kako bi omogućio bilo kojem licu koje ima pravni interes da podnese odgovor za imovine u zahtevu, u smislu odredbi člana 10.1 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079.

Iz činjenice da Izvršni sekretarijat nije obavio tačno fizičko ponovno obaveštenje parcela koje su predmet imovinskog zahteva, kao što je zahtevano u postupku pred KAI u smislu člana 10. 1 UNMIK Uredbe zamenjene Zakonom br. 03/L-079, može se zaključiti da žalilac nije bio obavešten povodom fizičkog i tačnog ponovnog obaveštenja ovih nepokretnih imovina. U smislu ove pravne odredbe, KIZK je obavezna da obavi potpuno i tačno obaveštenje, uključujući fizičko ponovno obaveštenje imovina u zahtevu postavljanjem znaka na imovinama kako bi se pružila mogućnost licima koja imaju pravni interes da odgovore na zahtev.

Iz razloga što Izvršni sekretarijat nije obavio razumne napore za potpuno i fizički tačno ponovno obaveštenje nepokretnih imovina koje su predmet zahteva, žalac je bio sprečen učešća u postupcima pred KAI, povredom stava 2 ovog člana, te prema tome njegovo pravo na žalbu nije isključeno.

Zasnovanost presude

Vrhovni sud Kosova, nakon razmatranja dostavljenog spisa predmeta, odluke na koju je uložena žalba i navoda žalbe nalazi da su žalbe žalioca neosnovane. Ovo iz razloga što Certifikat o pravima na nepokretnu imovinu UL-70403026-00115, od dana 07. septembra 2008. godine, izdat od strane Katastarske uprave u Gnjilanu, predstavlja da su imovine u zahtevu upisane na ime M. D., koji se odnosi na katastarske parcele 121, 999 i 2054. Prema tome, na osnovu takvih činjeničnih konstatacija, bez sumnje sledi da na osnovu člana 20 Zakona o osnovnim svojinsko-pravnim odnosima, naime člana 6 Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, nosilac imovinskog prava nad ovim nepokretnim imovinama je M. D.. Te prema tome, odluka KIZK na koju je uložena žalba je pravedna i zakonska kada je priznala svojinu M. D. i vratila imovinu u ponovni posed podnosioca zahteva.

Navodi žalioca da je odluka na koju je uložena žalba doneta na osnovu pogrešnog ustanavljanja činjeničnog stanja i predstavljanjem kao dokaza tapiju iz 1874. godine donetu iz Turske, ne prestavlja zakonski valjan dokaz za potvrđivanje svojinskog prava nad spornim parcelama u smislu člana 4, stav 2 Zakona o prometu nepokretne imovine (Službeni list RS br. 43/81), člana 20 Zakona o osnovnim svojinsko-pravnim odnosima, kako i člana 36 Zakona o vlasništvu i drugim stvarima. Na osnovu ovih zakonskih odredbi, kako bi se stekla svojina potrebno je imati pismeni kupoprodajni ugovor koji je legalizovan od strane nadležnog organa kao što su sudovi ili notari, što nedostaje u konkretnom slučaju. Te prema tome, navodi žalioca su neosnovani neprihvatljivi te prema tome isti su suprotni od navedenih zakonskih odredba. Štoviše, žalbeni navodi su protivurečni sa potvrđenim relevantno valjanim dokazima administriranih od strane KAI u upravnom postupku. Dodatno, pitanje određenog razmatranja i ocenjivanja je bila tapija iz 1874. godine, izdata od strane Državne agencije arhiva Kosova, dana 06. juna 2012. godine ali je nađeno da tapija nije bila pravno valjana činjenica u vezi navoda žalioca povodom imovine u zahtevu. Iz ovog ekstrata postojanje neformalne veze

između podataka u tapiji i imovine u zahtevu se ne može potvrditi na osnovu Certifikata o pravima na nepokretnu imovinu UL-70403026-00115, od dana 07. septembra 2008. godine, izdatog od strane Katastarske uprave u Gnjilanu, koji potvrđuje da su nepokretne imovine upisane na ime M. D.. Podaci navedeni u tapiji ne mogu služiti za materijalizovanje dimenzija i razgraničenja tačnim geometrijskim elementima imovine na koju se odnosi ekstrakt. Dalje, žalilac nije dostavio bilo kakvu činjenicu niti predstavio bilo kakav zakonski valjani dokaz kako bi potvrdio okolnosti gubitka ovih nepokretnih imovine, podizanjem sumnje na odluku na koju je uložena žalba.

Prema tome, na osnovu gore navedenog, Vrhovni sud smatra da je odluka KAIZ prava i zakonska, te ista predstavlja dovoljno objašnjenja o odlučujućim činjenicama na osnovu zakona. Odluka na koju je uložena žalba se ne sastoji od bitne povrede proceduralnog ili materijalnog prava na osnovu člana 12.3 UNMIK Uredbe zamenjene Zakonom br. 03/L-079.

S toga, žalba žalioca se odbija kao neosnovana u smislu člana 13.3 (c) UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079

Troškovi postupka:

Na osnovu dodatka III, člana 8.4 Administrativnog naređenja (AN) 2007/5 zamenjenog Zakonom br. 03/L-079, stranke su oslobođene plaćanja troškova u postupku pred Izvršnim sekretarijatom i Komisijom. Međutim, isti izuzeci nisu predviđeni u postupcima pred Vrhovnim sudom. Prema tome, standardna tarifa sudske takse je predviđena Zakonom o sudskim taksama (službeni list SAPK-3. oktobar 1987. godine) i AN 2008/02 Sudskog saveta Kosovo o Ujedinjenju sudske taksi koji su u primeni u postupcima pred Žalbenim većem.

Prema tome, sledeće sudske takse se odnose na ovoj žalbeni postupak:

- Sudska tarifa za ulaganje žalbe (član 10.11 AN 2008/2): 30 €
- Sudska tarifa za donošenje presude (10.21 i 10.1 AN 2008/2) uzimajući u obzir da se vrednost konkretnе imovine može razumno oceniti u iznosu od 10.000,00 te je ista € 50,00.

Žalilac će snositi sudske takse pošto je isti izgubio slučaj. U smislu člana 45.1 Zakona o sudskim taksama, završni rok za uplatu kazne je 15 dana. Član 47. stav 3. predviđa da u slučaju da stranka ne plati sudske takse u određenom vremenskom roku, ista će trebati da plati novčanu kaznu u iznosu od 50% od iznosa kazne. U slučaju da stranka ne isplati sudske takse u određenom vremenskom roku, sprovešće se prisilno izvršenje.

Pravni savet:

U smislu člana 13.6 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom 03/L-079, ova presuda je konačna i primenljiva i ne može biti osporena korišćenjem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Anne Kerber, EULEX predsedavajući sudija

Elka Filcheva-Ermenkova, EULEX sudija

Sylejman Nuredini, sudija

Urs Nufer, EULEX zapisničar